

“Ik ben soms zo onhandig”

De naam van meervoudig wereldcup-winnares Marit Bouwmeester is gevestigd. Wat dat betreft staat haar broer Roelof in de schaduw van zijn talentvolle zus. Maar dat deert de Laser-zeiler niet. Veel belangrijker vindt de Fries het dat hij tijdens Londen 2012 samen met Marit ons land mag vertegenwoordigen.

TEKST ERIC VAN STATEN FOTO THOM TOUW

LONDEN 2012

Voor buitenstaanders zijn de Spelen van Londen nog ver weg, maar voor zeilers die er een medaille willen winnen, zijn ze o zo dichtbij. In Olympisch Vuur volgen we hun voorbereidingen.

Na wekenlang met onder meer Marit in Australië te hebben getraind en wedstrijden te hebben gezeild, is Roelof (26) begin januari even terug in Friesland, waar meren en vaarten bevroren zijn. De overgang van het warme Australië naar het winterse Nederland is groot, maar biedt ook de mogelijkheid om even afstand te nemen van het zeilen door de schaatsen onder te binden. Met plezier en een goed gevoel kijkt Roelof terug op het overwinteren aan de andere kant van de wereld. Niet alleen door de wereldcup in Melbourne, waar hij net geen medaille pakte, maar wel de afsluitende medaillrace wist te winnen. “Dat motiveert om de komende wintermaanden weer hard te trainen. Ik ben zeven weken in Australië geweest, waar ik drie wedstrijden heb gezeild en veel heb getraind. Eerst met Marit en later met Rutger van Schaardenburg en onze coach Jaap Zielhuis. Ik heb belangrijke stappen gemaakt. Ik weet dat ik in principe met de beste zeilers van de wereld mee kan varen, alleen ben ik soms zo onhandig. Daar heb ik nu hard aan gewerkt. Veel puzzelstukjes bezat ik al, maar die passen nu ook in elkaar.” Net als zus Marit zit Roelof in de Delta Lloyd Kernploeg. De Laser-ploeg bestond aanvankelijk uit vier zeilers, maar werd na het wereldkampioenschap gehalveerd. Bouwmeester vindt het prettig om de aandacht van zijn coach alleen nog met teammaatje Rutger te hoeven delen. “Het is voor Jaap ook veel praktischer. Hij hoeft nu maar twee zeilers in de gaten te houden.” In de oude samenstelling lieten de resultaten van de Laserzeilers te wensen over. Ook bij Roelof. “Het gekke is dat we heel goed hebben getraind, maar we in de wedstrijden allemaal ver onder de maat presteerden. Een echte verklaring ervoor heb ik niet. Of het moet zijn dat we te gericht aan het trainen waren. We hebben best veel tijd gestoken in het sneller varen aan de wind, maar als je vervolgens steeds slecht start omdat je daar onvoldoende mee bezig bent geweest, dan schiet je met die extra snelheid in een wedstrijd niet veel op.”

Iedereen verslaan

Voor Roelof zette de ommekeer zich in tijdens het wereldkampioenschap, waar hij negentiende werd. Vervolgens werd hij Nederlands kampioen. De stijgende lijn wist hij in Australië voort te zetten. Roelof is blij dat hij in de kernploeg zit. “De faciliteiten en mogelijkheden die ik nu heb, krijg ik nergens. Ik kan,

zonder financiële zorgen, al mijn tijd en energie in het Laser-zeilen steken.”

Het is aan hun opa te danken dat Roelof en Marit zijn gaan zeilen. “Hij deed altijd mee aan de Sneekweek en wij gingen dan met de motorboot kijken. Zo ontstond het idee om zelf eens mee te doen. Ik ben in de Optimist begonnen en dat ging meteen ontzettend goed. Dat kwam ook omdat ik veel lichter was dan mijn concurrenten. Of ik al wist wat ik aan het doen was of dat ik gewoon sneller zeilde, weet ik niet meer. Na mijn eerste jaar bleef het wel redelijk gaan, maar ik was niet zo met presteren bezig. Lekker zeilen was veel belangrijker. Pas nadat ik overstapte naar de Laser werd het allemaal serieuzer. Ik kreeg respect voor de uitdaging die het zeilen biedt. Er zijn zoveel factoren die van invloed zijn. Die wil ik allemaal beheersen. Dat is mijn drijfveer. Ik wil straks, tijdens de belangrijkste wedstrijd in mijn leven, de Olympische Spelen, alles goed doen en gewoon iedereen verslaan.”

Ging het Roelof in de Laser aanvankelijk letterlijk voor de wind, in 2007 en 2008 stagneerde zijn ontwikkeling plotse-ling. “In het begin ging het allemaal heel snel. Blijkbaar zat ik tegen een soort plafond. Ik had daar best moeite mee. Je wilt alleen maar beter worden en ineens sta je stil in dat proces. In die twee seizoenen ging het in de trainingen wel goed, maar bleven de resultaten tot mijn verbazing uit. Ik was begin twintig en stond op een punt in mijn leven dat ik keuzes moest gaan maken: verder studeren, werken of fulltime zeilen. Anderhalf jaar geleden heb ik voor het laatste gekozen. Ik beseftte dat je geen olympische medaille wilt door het zeilen er een beetje bij te doen. De beslissing om alleen maar te gaan zeilen, heeft mij rust gegeven. En ik weet nu dondersgoed waar ik mee bezig ben.”

Simpel

Roelof maakt er geen geheim van grote bewondering te hebben voor zijn zus Marit. “Ik vind het heel cool zoals zij het allemaal doet. Zij heeft in haar zeilcarrière heel bewuste stappen gezet en keuzes gemaakt. Wat dat betreft is zij een voorbeeld voor mij. In Australië hebben we veel met elkaar getraind. Bedoeling was dat ik haar zou helpen nog sneller te zeilen. Wat ik zelf van Marit en haar coach heb geleerd, is om veel gestructureerder te zeilen. Ik heb heel erg de neiging om het veel moeilijker te maken dan het is. ‘Simpel, simpel, houd het simpel!’, riep Marit steeds.” ●

